

[Justitsministeren.]

under møderne oplyst, at den norske rigsadvokat har udsendt en cirkulæreskrivelse, hvorefter der også i Norge bør vises tilbageholdenhed med at strafforfølge de rene brugere.

Alt i alt tror jeg, at der mellem mødedeltagerne fra alle de nordiske lande var meget stor tilfredshed med forløbet af møderne, som i høj grad bidrog til at rydde nogle misforståelser mellem landene af vejen. Vi kunne alle give udtryk for, at en tilbageholdende straffekurs over for brugerne ikke måtte tolkes som en accepterende samfundsmæssig holdning til narkotikabrug, heller ikke til hashbrug. Jeg kan i denne forbindelse henvise til justitsministeriets afsnit i indenrigsministerens fremsættelsestale til det lovforslag, vi behandler her. Det siges her, at selv om de blotte brugere af euforiserende stoffer, herunder cannabis, efter det gældende system ikke bliver genstand for nogen strafferetlig sanktion, så er også brugen i strid med loven. Politiet kan afhøre de pågældende; afhøringen skal tjene dels til at finde frem til forhandlerne, dels til at skabe kontakt til behandlende institutioner eller eventuelt til forældrene.

Jeg vil stærkt fremhæve, at man må se dette som et udtryk for, at samfundet ikke vil antage en accepterende holdning til narkotikabrug. Man har blot den indstilling, at de mest hensigtsmæssige indgreb over for brugerne ikke er straf, men forsorg. Vi mener, at man er på rette vej, når man i København har knyttet en person til Københavns børne- og ungdomsforsorg som forbindelsesled til politiets såkaldte uropatrulje, således at politiet straks kan afgive unge under 18 år til forsorgsmyndighederne. Der mangler en tilsvarende ordning for personer over 18 år, men som nævnt i fremsættelsen arbejder vi på at imødekomme også dette behov for hurtig social indgriben. Jeg mener ikke, vi har grund til at foretage nogen omvurdering af denne opfattelse.

Med hensyn til spørgsmålet om vederlagsfri udbredelse af narkotika med henblik på oparbejdelse af et marked, som fru Ellen Strange Petersen også var inde på, skal jeg blot bemærke, at den ny bestemmelse i straffelovens § 191 netop, som det også fremgår af lovens forarbejder, er udformet

således, at den også vil ramme en mere professionel virksomhed af denne art.

Der blev rettet nogle andre spørgsmål til mig. Hr. Tastesen spurgte, om vi ikke burde have oprettet et rigsnarkotikapoliti. Det er vores opfattelse, kan jeg svare til dette, at den bedste ordning er den, at det lokale politi i første omgang tager sig af sagen; mener det, at det har vanskeligheder med at klare det, kan det tilkalde det rejsehold, der er etableret inden for rigspolitiet, og som har særlig kendskab til disse forhold.

Hr. Tastesen spurgte endvidere, om jeg kunne oplyse, hvorvidt der var udsigt til, at den nordiske kontakt kunne føre til bedre bekæmpelse. Jeg kan sige, at vi har allerede haft en del kontakt med det formål at få en bedre bekæmpelse af narkotikahandelen. Det er hensigten at udbygge denne kontakt yderligere, ikke mindst ved møder, der stadig holdes mellem de tre landes narkotikapoliti, således at vi ad denne vej kan nå frem til en bedre bekæmpelse af narkotikahandelen.

Fru Else-Merete Ross spurgte mig, om politiet ikke bør skride ind mod den åbenlyse brug af hash, og det er netop hensigten, at politiet vil skride ind over for den åbenlyse brug af hash; uropatruljen her i København er allerede ved at foretage dette.

Hr. Axel Ivan Pedersen rejste et særdeles vigtigt og interessant spørgsmål, spørgsmålet om narkotika i trafikken. Jeg vil henvise til færdselslovens § 15, idet narkotika falder ind under de bestemmelser, der er deri, men jeg er ganske enig med ham i, at dette spørgsmål fortjener en nærmere overvejelse, og jeg er villig til at behandle dette spørgsmål nærmere.

Socialministeren (Nathalie Lind): De foranstaltninger, som man fra socialministeriets side har påtænkt, er omtalt dels i redegørelsen, dels i fremsættelsestalen. Det skal jeg ikke optage tingets tid med. Jeg skal indskrænke mig til at svare på nogle konkrete spørgsmål, der er stillet, samt enkelte mere principielle ting. Hr. Tastesen spurgte først om bestemmelsen i børneforsorgslovens § 72, om den ville kunne komme i anvendelse, hvis kommuner f. eks. var interesseret i at drive dag- eller døgncentre eller andre former for institutioner for unge,